

Večer je. Zunaj je jasna noč, polna zvezd. Skozi okno tvoje sobe sveti polna luna. **LEŽIŠ NA POSTELJI**, utrujen si, zato takoj **ZAPREŠ OČI** in zaspiš.

Kar naenkrat pa **OČI SPET ODPREŠ** in kaj zagledaš? Gozd, zelen gozd, vse polno dreves in pisanih cvetlic. Stopiš do prvega drevesa, se ga dotakneš in tudi ti postaneš **DREVO**.

Zagledaš **PAJKA** z dolgimi nožicami, ki leze po listju. Mimo priskaklja simpatična zelena **ŽABA**. Sreča **POLŽA** in ga vljudno ogovori: «Dober dan. Kako ste kaj, gospod polž?» »Dobro, dobro. Hvala, gospodična žabica. Strašno se mi mudi naprej. Grem na obisk k sosedi **LISICI**.«

Pri lisici že potrka **MEDVED** iz sosednjega gozda. Vsi trije se posedejo za majhno mizico pred lisičjim brlogom in v prijetni tišini srkajo topel zeliščni čaj z medom. Tišino prekine žvrgolenje **PTICE**, ki jih preleti visoko na nebu.

Nedaleč stran se svobodno po gozdu potika mlad **RIS**. Poskoči čez **KAČO**, ki se počasi plazi po toplih tleh, ogrelih od pomladnega **SONCA**. Čez hribe zapiha močan **VETER**, veje zaplapolajo, listje zašumi, **ŽIVALI SE POSKRIJEJO**... Tebe pa odnese **NAZAJ V POSTELJO**.